

Dr. Noszticzius Zoltán

**Széchenyi- és Polányi-díjas egyetemi tanár,
Professor Emeritus,
a kémiai tudomány doktora**

*1942-ben született Budapesten,
vegyésmérnöki oklevelének száma: 74/1965*

Diplomája megszerzése után 1965-től a BME Fizikai Kémia Tanszékén, majd pedig a BME Fizikai Intézetében dolgozott különböző beosztásokban. 1991 óta egyetemi tanár. 1994 és 2007 között a Fizikai Intézet Kémiai Fizika Tanszékének a tanszékvezetője, majd 2012-es nyugdíjba vonulásáig a Fizika Tanszék Kémiai Fizika csoportját vezette. Fő oktatási feladatként mindvégig fizikával kapcsolatos tárgyakat adott elő vegyész- és biomérnököknek. Különösen népszerűek voltak kísérletekkel illusztrált elektrodinamikai előadásai, melyeknek fő célja a Maxwell-egyenletek megismertetése és megszerettetése volt.

Tudományos pályáját a diffúziós transzportfolyamatok kutatásával kezdte. Erről szólt 1971-ben írt műszaki doktori értekezése, és ezzel kapcsolatban töltött 3-3 hónapot a Helsinki Műegyetemen 1973-ban és 1976-ban. Ezután érdeklődése az oszcillációs reakciók felé fordult, és e tárgykörben védte meg „A Belouszov-Zsabotyinszkij reakció” címmel írt kandidátusi disszertációját 1981-ben. 1989 óta a kémiai tudomány doktora. Doktori értekezésének címe „Nemlineáris dinamika a kémiában és a BZ reakció”.

Vendégprofesszorként több külföldi egyetemen kutatott és tartott előadásokat. Egyebek között 1981 és 1990 között összesen 4 és fél évet töltött az USA-ban, a Texasi Egyetemen Arlingtonban és Austinban. A Marburgi Egyetem (NSZK) 1987 és 1998 között 7 alkalommal hívta meg 1-2 hónapos kutatómunkára, az Institute Nonlineaire de Nice francia kutatóintézetben pedig ilyen céllal 1997-ben és 1998-ban töltött 1-1 hónapot.

Számos nemzetközi konferencia, valamint tudományos hálózat résztvevője és szervezője. Többek között Gordon konferenciákon háromszor kérték fel plenáris előadónak, az Európai Tudományos Alapítvány (ESF) támogatásával pedig európai hálózatot hozott létre „Nonlinear chemistry in complex reactors 2000-2005” névvel, ahol először a steering committee tagja, majd később elnöke volt. 140 tudományos közleményére eddig több mint 2000 független hivatkozás történt.

A halogén alapú kémiai oszcillátorok kutatása során 2006-ban fedezte fel munkatársaival együtt a nagytisztaságú klór-dioxidnak - amely egy rendkívül hatékony fertőtlenítő szer - egy új előállítási módját. Találmányukra 2012-ben európai, 2013-ban pedig amerikai és kínai szabadalmat is kaptak. A szer gyártására 2007-ben fiával együtt megalapították a Solumium Kft.-t (www.solumium.com).

Tudományos munkásságát 1990-ben Széchenyi-, 2005-ben Polányi-díjjal, 1997 és 2000 között pedig Széchenyi professzori ösztöndíjjal honorálták. Oktatómunkájáért 1993-ban elnyerte a Vegyésmérnöki Kar Kiváló oktatója címet, 1999-ben pedig a TDK munkáért BME összegyemtemi díjat.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.